

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 410

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 iunie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
83.	— Lege pentru ratificarea Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2 martie 2012	2	Decizia nr. 453 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 8–9
Tratat privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei		2–7	Decizia nr. 512 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 ¹ din Codul de procedură penală 9–11
420.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2 martie 2012	7	Decizia nr. 516 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 5 și art. 215 ¹ alin. 2 din Codul penal 11–12
			Decizia nr. 518 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală 13–14
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
			2.266/335. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice privind aprobarea modelelor de documentații standardizate aferente procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție de lucrări publice pentru proiectele de „proiectare și execuție de stație de tratare a apei/stație de epurare de ape reziduale”, „execuție de rețele de canalizare și rețele de alimentare cu apă”, „proiectare și execuție de stație de sortare, compostare și tratare mecano-biologică a deșeurilor”, „execuție de depozit conform de deșeuri” 15
			ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI
		19.	— Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 mai—23 iunie 2012..... 16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru ratificarea Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2 martie 2012

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2 martie 2012.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, în temeiul art. 14 alin. (5) din Tratat, România își va declara intenția de a-și asuma aplicarea tuturor dispozițiilor prevăzute de titlurile III și IV din Tratat, începând cu data de 1 ianuarie 2013, cu condiția ca 12 dintre părțile contractante a căror monedă este euro să își fi depus instrumentul de ratificare, sau începând cu prima zi a lunii care urmează depunerii celui de-al doisprezecelea instrument de ratificare de către o parte contractantă a cărei monedă este euro, aplicându-se data care intervine prima.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 14 iunie 2012.
Nr. 83.

TRATAT

privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare între Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei

Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei,

denumite în continuare *părțile contractante*,

conștiente de obligația lor, în calitate de state membre ale Uniunii Europene, de a considera politicile lor economice o chestiune de interes comun,

dorind să promoveze condițiile unei creșteri economice mai puternice în Uniunea Europeană și, în acest scop, să dezvolte o coordonare din ce în ce mai strânsă a politicilor economice din zona euro,

ținând seama de faptul că necesitatea pentru guverne de a menține finanțe publice solide și sustenabile și de a împiedica evoluția deficitului administrației publice spre un nivel excesiv prezintă o importanță vitală pentru garantarea stabilității zonei euro în ansamblu și că, prin urmare, se impune introducerea unor reguli specifice, inclusiv a unei „reguli privind un buget echilibrat” și a unui mecanism automat pentru realizarea acțiunilor corective necesare,

conștiente de necesitatea asigurării faptului că deficitul administrației lor publice nu depășește nivelul de 3% din produsul lor intern brut, la prețurile pieței, și că nivelul datoriei lor publice nu depășește pragul de 60% din produsul lor intern brut, la prețurile pieței, sau scade suficient spre acest prag,

reamintind că părțile contractante, în calitate de state membre ale Uniunii Europene, trebuie să se abțină de la orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor Uniunii în cadrul uniunii economice, în special de la practica acumulării datoriei în afara conturilor administrației publice,

ținând seama de faptul că șefii de stat sau de guvern din statele membre ale zonei euro au convenit, la 9 decembrie 2011, asupra unei arhitecturi consolidate pentru uniunea economică și monetară, care să se bazeze pe tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană și să faciliteze punerea în aplicare a măsurilor luate în temeiul articolelor 121, 126 și 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

ținând seama de faptul că obiectivul șefilor de stat sau de guvern din statele membre ale zonei euro și din alte state membre ale Uniunii Europene este acela de a încorpora dispozițiile prezentului tratat, cât mai curând posibil, în tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană,

salutând propunerile legislative înaintate de Comisia Europeană pentru zona euro, la 23 noiembrie 2011, în cadrul tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, privind consolidarea supravegherii economice și bugetare a statelor membre afectate sau amenințate de dificultăți grave în ceea ce privește stabilitatea lor financiară și privind dispoziții comune pentru monitorizarea și evaluarea proiectelor de planuri bugetare și pentru asigurarea corectării deficitelor excesive ale statelor membre și luând act de intenția Comisiei Europene de a prezenta noi propuneri legislative pentru zona euro referitoare, în special, la raportarea *ex ante* a planurilor de contractare a datoriei publice, la programe de parteneriat economic care să detalieze reformele structurale pentru statele membre care fac obiectul unei proceduri de deficit excesiv, precum și la coordonarea planurilor de reformă majoră a politicii economice ale statelor membre,

exprimându-și disponibilitatea de a susține propunerile care ar putea fi prezentate de Comisia Europeană pentru a consolida în continuare Pactul de stabilitate și de creștere prin introducerea, pentru statele membre a căror monedă este euro, a unui nou set de obiective pe termen mediu în concordanță cu limitele stabilite în prezentul tratat,

luând act de faptul că, la revizuirea și monitorizarea angajamentelor bugetare în temeiul prezentului tratat, Comisia Europeană va acționa în cadrul competențelor sale astfel cum sunt prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special la articolele 121, 126 și 136,

menționând în special că, în ceea ce privește aplicarea „regulii privind un buget echilibrat” prevăzute la articolul 3 din prezentul tratat, monitorizarea în cauză va fi efectuată prin stabilirea, pentru fiecare parte contractantă, a unor obiective pe termen mediu specifice fiecărei țări și a unor calendare de convergență, după caz,

menționând că obiectivele pe termen mediu ar trebui să fie actualizate în mod regulat pe baza unei metode stabilite de comun acord, ai cărei parametri principali ar trebui de asemenea revizuiți cu regularitate, reflectând în mod adecvat riscurile datorii explicite și implicite pentru finanțele publice, în conformitate cu obiectivele Pactului de stabilitate și creștere,

menționând că realizarea de progrese suficiente în direcția atingerii obiectivelor pe termen mediu ar trebui evaluată pe baza unei analize globale având drept referință soldul structural și incluzând o analiză a cheltuielilor din care se deduc măsurile discreționare privind veniturile, în concordanță cu dispozițiile legislației Uniunii Europene, în special cu Regulamentul (CE) nr. 1.466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1.175/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 (*Pactul de stabilitate și de creștere revizuit*),

menționând că mecanismul de corecție care urmează să fie introdus de părțile contractante ar trebui să vizeze corectarea devierilor de la obiectivul pe termen mediu sau de la strategia de ajustare, inclusiv impactul lor cumulat asupra dinamicii datoriei publice,

menționând că, în ceea ce privește respectarea obligației părților contractante de a transpune „regula privind un buget echilibrat” în sistemele lor juridice naționale prin intermediul unor dispoziții obligatorii, permanente și de preferință constituționale, competența ar trebui să îi revină Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 273 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

reamintind că articolul 260 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene conferă Curții de Justiție a Uniunii Europene competența de a impune unui stat membru al Uniunii Europene care nu a respectat o hotărâre judecătorească pronunțată de aceasta plata unei sume forfetare sau a unei penalități cu titlu cominatoriu și reamintind că au fost instituite criterii de către Comisia Europeană pentru stabilirea cuantumului sumei forfetare sau al penalității cu titlu cominatoriu impuse în cadrul articolului respectiv,

reamintind necesitatea de a facilita adoptarea de măsuri în cadrul procedurii aplicabile deficitelor excesive a Uniunii Europene în ceea ce privește statele membre a căror monedă este euro și al căror deficit public preconizat sau efectiv depășește nivelul de 3% din produsul intern brut, consolidându-se totodată considerabil obiectivul procedurii respective, și anume acela de a încuraja și, dacă este necesar, de a obliga un stat membru să reducă deficitul care ar putea fi identificat,

reamintind obligația ca părțile contractante a căror datorie publică depășește valoarea de referință de 60% să reducă această datorie cu o rată medie de o douăzecime pe an, ca rată de referință,

ținând seama de necesitatea de a respecta, în cadrul punerii în aplicare a prezentului tratat, rolul specific al partenerilor sociali, astfel cum este recunoscut în legislația și în sistemele juridice naționale ale fiecărei părți contractante,

subliniind că nicio dispoziție a prezentului tratat nu poate fi interpretată ca modificând în vreun fel condițiile de politică economică în temeiul cărora a fost acordată asistență financiară unei părți contractante în cadrul unui program de stabilizare la care participă Uniunea Europeană, statele sale membre sau Fondul Monetar Internațional,

menționând că pentru buna funcționare a uniunii economice și monetare este necesar ca părțile contractante să colaboreze în direcția unei politici economice în cadrul căreia, în timp ce se bazează pe mecanismele de coordonare a politicilor economice, astfel cum sunt definite în tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană, părțile contractante întreprind acțiunile și măsurile necesare în toate domeniile esențiale pentru buna funcționare a zonei euro,

menționând, în special, dorința părților contractante de a utiliza într-un mod mai activ cooperarea consolidată, astfel cum este prevăzută la articolul 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolele 326—334 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, fără a aduce atingere pieței interne, precum și dorința acestora de a recurge în totalitate la măsuri specifice statelor membre a căror monedă este euro, în temeiul articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și la o

procedură pentru coordonarea și discuția *ex ante* între părțile contractante a căror monedă este euro cu privire la toate reformele majore de politică economică planificate de acestea, în vederea evaluării comparative a celor mai bune practici,

reamintind acordul șefilor de stat sau de guvern din statele membre ale zonei euro din 26 octombrie 2011 privind îmbunătățirea guvernanței în zona euro, inclusiv organizarea a cel puțin două reuniuni la nivel înalt ale zonei euro pe an, care să fie convocate, cu excepția cazurilor justificate de circumstanțe excepționale, imediat după reuniunile Consiliului European sau după reuniunile la care participă toate părțile contractante care au ratificat prezentul tratat,

reamintind, de asemenea, aprobarea la 25 martie 2011 de către șefii de stat sau de guvern din statele membre ale zonei euro și din alte state membre ale Uniunii Europene a Pactului euro plus, care identifică aspectele esențiale pentru încurajarea competitivității în zona euro,

subliniind importanța Tratatului de instituire a Mecanismului european de stabilitate ca element al strategiei globale de consolidare a uniunii economice și monetare și precizând că acordarea de asistență financiară în cadrul unor noi programe în temeiul Mecanismului european de stabilitate va fi condiționată, începând cu 1 martie 2013, de ratificarea prezentului tratat de către părțile contractante vizate și, de îndată ce perioada de transpunere menționată la articolul 3 alineatul (2) din prezentul tratat a expirat, de îndeplinirea cerințelor din articolul respectiv,

menționând că Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Marele Ducat de Luxemburg, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacia și Republica Finlanda sunt părți contractante a căror monedă este euro și că, prin urmare, prezentul tratat li se va aplica din prima zi a lunii care urmează depunerii instrumentului lor de ratificare, dacă tratatul este în vigoare la acea dată,

menționând, de asemenea, că Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Letonia, Republica Lituania, Ungaria, Republica Polonă, România și Regatul Suediei sunt părți contractante care, în calitate de state membre ale Uniunii Europene, beneficiază, la data semnării prezentului tratat, de o derogare de la participarea la moneda unică și, atât timp cât respectiva derogare nu este abrogată, acestea pot avea obligații doar în temeiul dispozițiilor titlurilor III și IV din prezentul tratat cu privire la care acestea declară, la momentul depunerii instrumentului lor de ratificare sau la o dată ulterioară, că doresc să își asume obligații, au convenit cu privire la următoarele dispoziții:

TITLUL I

Obiectiv și domeniu de aplicare

ARTICOLUL 1

(1) Prin prezentul tratat, părțile contractante convin, în calitate de state membre ale Uniunii Europene, să consolideze pilonul economic al uniunii economice și monetare prin adoptarea unui set de reguli care au ca scop promovarea disciplinei bugetare prin intermediul unui pact bugetar, consolidarea coordonării politicilor lor economice și îmbunătățirea guvernanței în zona euro, sprijinind astfel atingerea obiectivelor Uniunii Europene privind creșterea economică durabilă, ocuparea forței de muncă, competitivitatea și coeziunea socială.

(2) Prezentul tratat se aplică integral părților contractante a căror monedă este euro. Acesta se aplică, de asemenea, și celorlalte părți contractante, în măsura și în condițiile stabilite la articolul 14.

TITLUL II

Coerența și relația cu dreptul Uniunii

ARTICOLUL 2

(1) Prezentul tratat se aplică și este interpretat de către părțile contractante în conformitate cu tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană, în special cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, și în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, inclusiv cu dreptul procedural, atunci când se impune adoptarea legislației secundare.

(2) Prezentul tratat se aplică în măsura în care este compatibil cu tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană și cu dreptul Uniunii Europene. Acesta nu aduce atingere competențelor Uniunii de a acționa în domeniul uniunii economice.

TITLUL III

Pactul bugetar

ARTICOLUL 3

(1) Părțile contractante aplică regulile prevăzute în prezentul alineat, în plus față de obligațiile lor ce decurg din dreptul Uniunii Europene și fără a aduce atingere acelor obligații:

(a) poziția bugetară a administrației publice a unei părți contractante este echilibrată sau în excedent;

(b) regula prevăzută la litera (a) se consideră respectată dacă soldul structural anual al administrației publice respectă obiectivul pe termen mediu specific țării respective, astfel cum este definit în Pactul de stabilitate și de creștere revizuit, cu o limită inferioară a deficitului structural de 0,5% din produsul intern brut, la prețurile pieței. Părțile contractante asigură convergența rapidă către obiectivul pe termen mediu stabilit pentru fiecare dintre ele. Calendarul pentru realizarea acestei convergențe va fi propus de către Comisia Europeană, fiind luate în considerare riscurile pentru sustenabilitate specifice fiecărei țări. Realizarea de progrese în direcția atingerii obiectivului pe termen mediu și respectarea acestuia sunt evaluate pe baza unei analize globale având drept referință soldul structural și incluzând o analiză a cheltuielilor din care se deduc măsurile discreționare privind veniturile, în concordanță cu Pactul de stabilitate și de creștere revizuit;

(c) părțile contractante pot să devieze temporar de la obiectivul lor pe termen mediu sau de la strategia de ajustare pentru atingerea acestuia doar în circumstanțe excepționale, astfel cum sunt definite la litera (b) de la alineatul (3);

(d) atunci când raportul dintre datoria publică și produsul intern brut, la prețurile pieței, este semnificativ sub nivelul de 60% și când riscurile în ceea ce privește sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice sunt scăzute, limita inferioară a obiectivului pe termen mediu specificat la litera (b) poate atinge un deficit structural de cel mult 1,0% din produsul intern brut, la prețurile pieței;

(e) în cazul în care se observă deviații semnificative de la obiectivul pe termen mediu sau de la strategia de ajustare pentru atingerea acestuia, se declanșează automat un

mecanism de corecție. Mecanismul include obligația părții contractante vizate de a pune în aplicare măsuri pentru corectarea deviațiilor într-un termen stabilit.

(2) Regulile prevăzute la alineatul (1) produc efecte în dreptul intern al părților contractante cel târziu în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului tratat, prin intermediul unor dispoziții cu forță juridică obligatorie și caracter permanent, de preferință constituționale, sau garantând în alt mod respectarea și aderarea pe deplin la acestea pe tot parcursul proceselor bugetare naționale. Părțile contractante instituie la nivel național mecanismul de corecție menționat la alineatul (1) litera (e) pe baza unor principii comune care sunt propuse de Comisia Europeană și vizează, în special, tipul, amploarea și durata acțiunii de corecție care trebuie întreprinsă, inclusiv în cazul circumstanțelor excepționale, precum și rolul și independența instituțiilor responsabile la nivel național de monitorizarea respectării regulilor prevăzute la alineatul (1). Acest mecanism de corecție respectă pe deplin prerogativele parlamentelor naționale.

(3) În sensul prezentului articol, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Protocolul (nr. 12) privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, anexat la tratatele Uniunii Europene.

Se aplică, de asemenea, următoarele definiții în sensul prezentului articol:

(a) *soldul structural anual al administrației publice* înseamnă soldul anual ajustat ciclic din care se deduc măsurile cu caracter excepțional și măsurile temporare;

(b) *circumstanțe excepționale* înseamnă un eveniment neobișnuit asupra căruia partea contractantă vizată nu are niciun control și care are o influență majoră asupra poziției financiare a administrației publice sau perioade de recesiune economică gravă, astfel cum este definită în Pactul de stabilitate și de creștere revizuit, cu condiția ca deviația temporară a părții contractante vizate să nu periclitizeze sustenabilitatea fiscală pe termen mediu.

ARTICOLUL 4

Atunci când raportul dintre datoria publică și produsul intern brut al unei părți contractante depășește valoarea de referință de 60% menționată la articolul 1 din Protocolul (nr. 12) privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, anexat la tratatele Uniunii Europene, partea contractantă respectivă reduce această datorie cu o rată medie de o douăzecime pe an, ca rată de referință, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1.467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1.177/2011 al Consiliului din 8 noiembrie 2011. Existența unui deficit excesiv ca urmare a încălcării criteriului privind datoria va fi stabilită în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

ARTICOLUL 5

(1) O parte contractantă care face obiectul unei proceduri de deficit excesiv în temeiul tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană instituie un program de parteneriat bugetar și economic care include o descriere detaliată a reformelor structurale care trebuie introduse și puse în aplicare pentru a asigura o corecție durabilă și efectivă a deficitului său excesiv. Conținutul și formatul acestor programe sunt definite în dreptul Uniunii Europene. Acestea vor fi înaintate Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene pentru aprobare și vor fi monitorizate în contextul procedurilor de supraveghere existente în cadrul Pactului de stabilitate și de creștere.

(2) Punerea în aplicare a programului de parteneriat bugetar și economic, precum și a planurilor bugetare anuale conforme acestuia va fi monitorizată de Consiliul Uniunii Europene și de Comisia Europeană.

ARTICOLUL 6

Cu scopul de a îmbunătăți coordonarea planificării privind contractarea datoriei lor publice, părțile contractante transmit *ex ante* Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Europene rapoarte referitoare la planurile lor de contractare a datoriei publice.

ARTICOLUL 7

Respectând toate cerințele procedurale prevăzute în tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană, părțile contractante a căror monedă este euro se angajează să sprijine propunerile sau recomandările prezentate de Comisia Europeană în cazurile în care aceasta consideră că un stat membru al Uniunii Europene a cărei monedă este euro încalcă criteriul deficitului în cadrul unei proceduri de deficit excesiv. Această obligație nu se aplică în cazul în care se constată că dintre părțile contractante a căror monedă este euro o majoritate calificată a acestora, calculată prin analogie cu dispozițiile relevante din tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană, fără a lua în considerare poziția părții contractante în cauză, se opune deciziei propuse sau recomandate.

ARTICOLUL 8

(1) Comisia Europeană este invitată să prezinte părților contractante în timp util un raport privind dispozițiile adoptate de fiecare dintre acestea în conformitate cu articolul 3 alineatul (2). În cazul în care, după ce a oferit părții contractante în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, Comisia Europeană concluzionează în raportul său că partea contractantă respectivă nu a respectat dispozițiile articolului 3 alineatul (2), Curtea de Justiție a Uniunii Europene va fi sesizată de către una sau mai multe părți contractante. Atunci când o parte contractantă consideră, independent de raportul Comisiei, că o altă parte contractantă nu a respectat dispozițiile articolului 3 alineatul (2), aceasta poate, de asemenea, sesiza Curtea de Justiție în acest sens. În ambele cazuri, hotărârea Curții de Justiție are caracter obligatoriu pentru părțile implicate în procedură, care iau toate măsurile necesare pentru a se conforma hotărârii într-un termen stabilit de Curtea de Justiție.

(2) Atunci când, pe baza propriei evaluări sau a evaluării realizate de Comisia Europeană, o parte contractantă consideră că o altă parte contractantă nu a luat măsurile necesare pentru a se conforma hotărârii Curții de Justiție menționate la alineatul (1), aceasta poate sesiza Curtea de Justiție în acest sens și solicita impunerea de sancțiuni financiare conform criteriilor stabilite de Comisia Europeană în cadrul articolului 260 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În cazul în care Curtea de Justiție constată că partea contractantă în cauză nu a respectat hotărârea sa, îi poate impune acesteia plata unei sume forfetare sau a unei penalități cu titlu cominatoriu adecvate situației, care nu poate depăși 0,1% din produsul intern brut al părții contractante vizate. Sumele impuse unei părți contractante a cărei monedă este euro sunt vărsate Mecanismului european de stabilitate. În celelalte cazuri, plățile sunt vărsate la bugetul general al Uniunii Europene.

(3) Prezentul articol reprezintă un compromis între părțile contractante în sensul articolului 273 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

TITLUL IV

Coordonarea politicilor economice și convergența

ARTICOLUL 9

Pe baza coordonării politicilor economice, astfel cum este definită în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, părțile contractante se angajează să colaboreze în direcția unei politici economice care să încurajeze buna funcționare a uniunii economice și monetare și creșterea economică prin intermediul unei convergențe și al unei competitivități sporite. În acest scop, părțile contractante întreprind acțiunile și măsurile necesare în toate domeniile esențiale pentru buna funcționare a zonei euro în vederea atingerii obiectivelor de sporire a competitivității, de promovare a ocupării forței de muncă, de consolidare a sustenabilității finanțelor publice și de creștere a stabilității financiare.

ARTICOLUL 10

În conformitate cu cerințele prevăzute în tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană, părțile contractante sunt pregătite să recurgă, ori de câte ori acest lucru este adecvat și necesar, la măsuri specifice pentru statele membre a căror monedă este euro, astfel cum este prevăzut la articolul 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și la cooperarea consolidată, astfel cum este prevăzută la articolul 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolele 326—334 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește aspectele care sunt esențiale pentru buna funcționare a zonei euro, fără a aduce atingere pieței interne.

ARTICOLUL 11

În vederea evaluării comparative a celor mai bune practici și a cooperării în direcția unei mai strânse coordonări a politicii economice, părțile contractante se asigură de faptul că toate reformele majore de politică economică pe care le planifică vor fi discutate *ex ante* și, după caz, coordonate între părți. Respectiva coordonare implică instituțiile Uniunii Europene în conformitate cu dreptul Uniunii Europene.

TITLUL V

Guvernanța în zona euro

ARTICOLUL 12

(1) Șefii de stat sau de guvern ai părților contractante a căror monedă este euro se reunesc în mod informal în cadrul unor reuniuni la nivel înalt ale zonei euro, împreună cu președintele Comisiei Europene. Președintele Băncii Centrale Europene este invitat să participe la aceste reuniuni.

Președintele reuniunii la nivel înalt a zonei euro este desemnat de șefii de stat sau de guvern ai părților contractante a căror monedă este euro prin majoritate simplă în același timp cu alegerea de către Consiliul European a președintelui său și pentru aceeași perioadă a mandatului.

(2) Reuniunile la nivel înalt ale zonei euro se organizează atunci când este necesar și cel puțin de două ori pe an, astfel încât părțile contractante a căror monedă este euro să dezbată chestiuni legate de responsabilitățile lor specifice pe care le împărtășesc în ceea ce privește moneda unică, alte chestiuni legate de guvernanța în zona euro și normele care i se aplică, precum și orientări strategice pentru realizarea politicilor economice în vederea creșterii convergenței în zona euro.

(3) Șefii de stat sau de guvern ai părților contractante, altele decât cele a căror monedă este euro, care au ratificat prezentul tratat, participă la dezbaterile din cadrul reuniunilor la nivel înalt

ale zonei euro privind competitivitatea părților contractante, modificarea arhitecturii globale a zonei euro și a regulilor fundamentale care i se vor aplica în viitor, precum și, atunci când este cazul și cel puțin o dată pe an, la dezbaterile privind chestiuni specifice legate de punerea în aplicare a prezentului tratat privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța în cadrul uniunii economice și monetare.

(4) Președintele reuniunii la nivel înalt a zonei euro asigură pregătirea și continuitatea reuniunilor la nivel înalt ale zonei euro, în strânsă cooperare cu președintele Comisiei Europene. Organismul însărcinat cu pregătirea și urmărirea rezultatelor reuniunilor la nivel înalt ale zonei euro este Eurogrup și președintele acestuia poate fi invitat în acest scop să participe la aceste reuniuni.

(5) Președintele Parlamentului European poate fi invitat pentru a fi audiat. Președintele reuniunii la nivel înalt a zonei euro prezintă un raport Parlamentului European după fiecare reuniune la nivel înalt a zonei euro.

(6) Președintele reuniunii la nivel înalt a zonei euro informează îndeaproape părțile contractante, altele decât cele a căror monedă este euro, și celelalte state membre ale Uniunii Europene cu privire la pregătirea și rezultatele reuniunilor la nivel înalt ale zonei euro.

ARTICOLUL 13

După cum se prevede în titlul II din Protocolul (nr. 1) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la tratatele Uniunii Europene, Parlamentul European și parlamentele naționale ale părților contractante vor stabili împreună organizarea și promovarea unei conferințe a reprezentanților comisiilor relevante din cadrul Parlamentului European și a reprezentanților comisiilor relevante din cadrul parlamentelor naționale, pentru a dezbate politicile bugetare și alte aspecte care fac obiectul prezentului tratat.

TITLUL VI

Dispoziții generale și finale

ARTICOLUL 14

(1) Prezentul tratat se ratifică de către părțile contractante în conformitate cu cerințele lor constituționale. Instrumentele de ratificare se depun la Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene (*depozitarul*).

(2) Prezentul tratat intră în vigoare la 1 ianuarie 2013, cu condiția ca 12 dintre părțile contractante a căror monedă este euro să își fi depus instrumentul de ratificare, sau în prima zi a lunii care urmează depunerii celui de-al doisprezecelea instrument de ratificare de către o parte contractantă a cărei monedă este euro, aplicându-se data care intervine prima.

(3) Prezentul tratat se aplică de la data intrării în vigoare în rândul părților contractante a căror monedă este euro care l-au ratificat. Tratatul se aplică celorlalte părți contractante a căror monedă este euro începând din prima zi a lunii care urmează depunerii instrumentului lor de ratificare.

(4) Prin derogare de la alineatele (3) și (5), titlul V se aplică tuturor părților contractante vizate de la data intrării în vigoare a prezentului tratat.

(5) Prezentul tratat se aplică părților contractante care l-au ratificat și care beneficiază de o derogare, astfel cum este definită la articolul 139 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sau de o derogare, astfel cum este definită în Protocolul (nr. 16) privind anumite dispoziții referitoare la Danemarca, anexat la tratatele Uniunii Europene, de la data la care decizia de abrogare a derogării respective produce efecte, cu excepția cazului în care partea contractantă vizată își declară intenția de a-și asuma obligații în temeiul

tuturor sau al unei părți din dispozițiile titlurilor III și IV ale prezentului tratat de la o dată anterioară.

instituțiilor Uniunii, se depune în arhivele depozitarului ca text autentic al prezentului tratat.

ARTICOLUL 15

Statele membre ale Uniunii Europene, altele decât părțile contractante, pot adera la prezentul tratat. Aderarea produce efecte de la data depunerii instrumentului de aderare la depozitar, care informează celelalte părți contractante în acest sens. După autentificarea de către părțile contractante, textul prezentului tratat în limba oficială a statului membru aderent, care este, de asemenea, o limbă oficială și o limbă de lucru a

ARTICOLUL 16

În termen de cel mult 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului tratat, pe baza unei evaluări a experienței acumulate în punerea sa în aplicare, se iau măsurile necesare, în conformitate cu Tratatul privind Uniunea Europeană și cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu scopul de a include dispozițiile prezentului tratat în cadrul juridic al Uniunii Europene.

Încheiat la Bruxelles la data de doi martie două mii doisprezece.

Prezentul tratat, redactat într-un singur exemplar original în limbile bulgară, daneză, olandeză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, maghiară, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, malteză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, textele în fiecare limbă fiind egal autentice, se depune în arhivele depozitarului, care transmite câte o copie certificată fiecăreia dintre părțile contractante.

Pentru Regatul Belgiei
Pentru Republica Bulgaria
Pentru Regatul Danemarcei
Pentru Republica Federală Germania
Pentru Republica Estonia
Pentru Irlanda
Pentru Republica Elenă
Pentru Regatul Spaniei
Pentru Republica Franceză
Pentru Republica Italiană
Pentru Republica Cipru
Pentru Republica Letonia
Pentru Republica Lituania

Pentru Marele Ducat de Luxemburg
Pentru Ungaria
Pentru Malta
Pentru Regatul Țărilor de Jos
Pentru Republica Austria
Pentru Republica Polonă
Pentru Republica Portugheză
Pentru România
Pentru Republica Slovenia
Pentru Republica Slovacia
Pentru Republica Finlanda
Pentru Regatul Suediei

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2 martie 2012

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat de

Luxemburg, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda și Regatul Suediei, semnat la Bruxelles la 2 martie 2012, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 iunie 2012.
Nr. 420.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 453

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 5.162/118/2011 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 988D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Victoria Luca a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.162/118/2011, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „prin condamnarea unui demnitar ce trebuia să se bucure de o bună reputație și înaltă conduită” se aduce acestuia un prejudiciu care nu mai poate fi reparat, chiar dacă art. 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 revine asupra prevederilor instituite de textul de lege criticat și prevede posibilitatea introducerii acțiunii în regres împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărârii. Arată că se aduce, totodată, și o atingere demnității conducătorului instituției publice, care este greu de înlăturat din cauza duratei mari a proceselor.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal observă că autorul excepției formulează aprecieri de natură subiectivă referitoare la textul de lege pretins neconstituțional și nu relevă niciun fel de contradicție între acesta și o normă fundamentală. De aceea, apreciază că excepția este, în realitate, nemotivată și urmărește aspecte privind modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 în corelație cu cele ale art. 26 din aceeași lege.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 33 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 24 alin. (2): „(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.”

Textul de lege criticat face referire la termenul prevăzut în art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 în care, în urma admiterii acțiunii, autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris ori să efectueze anumite operațiuni administrative.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 20 — „*Tratatul internațional privind drepturile omului*” din Constituție, precum și ale art. 1 — „*Demnitatea umană*” din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat, prin prisma unor critici similare

asupra constituționalității prevederilor de lege ce formează obiectul prezentei excepții, prin Decizia nr. 206 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 17 aprilie 2012, sau prin Decizia nr. 1.479 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 25 ianuarie 2012.

Curtea a observat că prevederile art. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu pot fi invocate prin raportare la art. 20 din Constituție, care se referă la tratatele internaționale privind drepturile omului, ci prin raportare la art. 148 din Legea fundamentală, având în vedere că, potrivit art. 6 alin. 1 din Tratatul privind Uniunea Europeană, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 84 din 30 martie 2010, Carta are aceeași valoare juridică cu cea a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, care, în înțelesul art. 148 din Constituția României, reprezintă tratatele constitutive ale Uniunii Europene.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 5.162/118/2011 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 512

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

al Judecătoria Botoșani și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.207D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.287/193/2011 **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iulian Cristian C. Brânzei în Dosarul nr. 10.287/193/2011

prevederilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iulian Cristian C. Brânzei în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 referitor la universalitate și art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, deoarece textul tratează diferit persoanele în funcție de momentul apariției legii, fiind înfrânt principiul legii penale mai favorabile.

Judecătoria Botoșani opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care înlătură aplicarea legii penale mai favorabile.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 320¹ din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală — *Judecata în cazul recunoașterii vinovăției*, introdus prin art. XVIII pct. 43 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 referitor la universalitate și art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011, Curtea Constituțională a statuat că este inadmisibilă o excepție ridicată în dosare aflate în contestație la executare, deci pentru care s-au pronunțat hotărâri judecătorești definitive.

Pentru a pronunța o asemenea soluție, Curtea a arătat că rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești produce un efect pozitiv care constituie temeiul juridic al executării dispozitivului hotărârii și poartă denumirea de puterea lucrului judecat. De asemenea, tot ca urmare a pronunțării unei hotărâri definitive se produce un efect negativ în sensul că împiedică o nouă urmărire și judecată pentru faptele și pretențiile astfel soluționate, fapt care a consacrat regula *non bis in idem*, cunoscută sub denumirea de autoritatea lucrului judecat.

De principiu, hotărârile penale definitive sunt susceptibile de modificări și schimbări în cursul executării numai ca urmare a descoperirii unor împrejurări care, dacă erau cunoscute în momentul pronunțării hotărârii, ar fi condus la luarea altor măsuri împotriva făptuitorului ori ca urmare a unor împrejurări intervenite după ce hotărârea a rămas definitivă. În aceste situații apare necesitatea de a se pune de acord conținutul hotărârii puse în executare cu situația obiectivă și a se aduce modificările corespunzătoare în desfășurarea executării.

Dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie să fie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în *Cauza Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra chestiunii respective nu este un motiv suficient de a rejudeca o cauză. Acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în *Cauza Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în *Cauza Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

Așa cum s-a arătat mai sus, Constituția statuează cu privire la principiul aplicării legii penale mai favorabile. Fiind o construcție teoretică, principiul constituie un element fundamental sau primordial pe care se întemeiază o idee sau lege de bază, o axiomă. Aceasta din urmă este însă valabilă în anumite limite și, prin ea însăși, constituie cadrul și măsura aplicabilității sale. Astfel, în cazul pedepselor definitiv aplicate nu se mai pune problema alegerii legii mai favorabile, deoarece aceasta este, prin ipoteză, legea nouă, singura aplicabilă. Spre deosebire de situațiile tranzitorii propriu-zise, numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite. Or, art. 320¹ din Codul de procedură penală nu dispune nimic cu privire la aspectele statuate de art. 14 și art. 15 din Codul penal referitoare la aplicarea obligatorie ori facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. Prin urmare, numai în măsura în care dispozițiile legale criticate ar fi reglementat în terminis cu privire la intervenția unei pedepse mai ușoare care să impună reducerea sancțiunii aplicate până la maximum prevăzut de legea nouă s-ar fi putut pune problema înfrângerii legii penale mai favorabile din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție reflectat în art. 14 sau, eventual, în art. 15 din Codul penal.

Așa fiind, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală referitor la judecata în cadrul recunoașterii vinovăției nu are legătură cu soluționarea cauzelor în care a fost invocată, deoarece, așa cum rezultă din denumirea sa

marginală, textul are în vedere o judecată, aparținând, cu excepția situațiilor tranzitorii, numai fondului și care, deopotrivă, trebuie să fie operabilă numai până la pronunțarea unei hotărâri definitive. Prin urmare nu este susceptibilă de aplicabilitatea principiului retroactivității legii penale mai favorabile. Totodată, nu ar putea fi admisă o teză contrară, întrucât s-ar aduce atingere stabilității raporturilor juridice, în absența căreia nu se

poate vorbi de o ordine de drept. Din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iulian Cristian C. Brânzei în Dosarul nr. 10.287/193/2011 al Judecătoriei Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 516

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 5 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 5 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Ștefan Riza în Dosarul nr. 30.275.01/3/2009 al Tribunalului București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.332D/2011.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul părții Societatea Comercială „Liberty” — S.R.L. din București și reprezentantul părții Societatea Comercială „Metanef” — S.A. din București, domnul consilier juridic Costel Guță. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă, pe rând, cuvântul reprezentanților părților Societatea Comercială „Liberty” — S.R.L. din București și Societatea Comercială „Metanef” — S.A. din București, care lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece nu a fost motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 30.275.01/3/2009, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 5 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal**, excepție ridicată de Ștefan Riza în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și delapidare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale sunt neconstituționale, deoarece în speța dedusă judecării se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și gestiune frauduloasă

ce au avut consecințe deosebit de grave. Or, instanța de judecată este datoare să aplice corect legea, ținând seama de dispozițiile art. 13 în raport cu art. 74¹ din Codul penal.

Tribunalul București — Secția a II-a penală arată că prin invocarea excepției se urmărește o interpretare a textelor în vigoare, fapt care nu intră în atribuțiile Curții Constituționale. Cu toate acestea, tribunalul apreciază că nu revine instanței de drept comun să respingă excepția ca atare și numai Curtea Constituțională este competentă să cenzureze o astfel de inadmisibilitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 5 — *Înșelăciunea* și art. 215¹ alin. 2 — *Delapidarea*, ambele din Codul penal — care au următorul conținut:

— Art. 215 alin. 5: *„Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”;*

— Art. 215¹ alin. 2: *„În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate nu a invocat niciun temei constituțional în susținerea acesteia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 5 și art. 215¹ alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Ștefan Riza în Dosarul nr. 30.275.01/3/2009 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu a arătat care sunt temeiurile constituționale afectate de dispozițiile legale criticate și nici în ce constă o eventuală contrariedade a acestora cu Constituția.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea a conturat în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012) o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrariedade existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Indiscutabil, primul element al excepției se circumscrie fie simplei indicări a textului pretins neconstituțional, fie menționării conținutului său normativ, iar cel de-al doilea indicării textului sau principiului constituțional pretins încălcat.

În aceste condiții, Curtea constată că nu poate reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, sens în care excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și **motivate**”.

De asemenea, din susținerile scrise ale autorului excepției se desprinde concluzia că acesta solicită, pe calea excepției de neconstituționalitate, interpretarea textelor legale criticate prin trimitere la dispozițiile referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile ori la dispozițiile art. 74¹ din Codul penal declarate neconstituționale prin Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011.

Or, o astfel de competență excedează Curții Constituționale, întrucât numai judecătorului de drept comun îi revine sarcina ca în cadrul îndeplinirii actului de justiție să interpreteze și să aplice normele legale.

Prin urmare, în acord și cu prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căroră Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, excepția este și din această perspectivă inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 518

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Drăgan în Dosarul nr. 21.166/299/2011 (3.468/2011) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.386D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 21.166/299/2011 (3.468/2011), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII pct. 53 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**, excepție ridicată de Daniel Drăgan în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe penale prin care s-a respins ca inadmisibilă în principiu o cerere de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitor la *dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 referitor la *tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (1) și (2) referitor la liberul acces la justiție, precum și dispozițiile art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitor la accesul la un tribunal independent și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la egalitatea oamenilor în fața tribunalelor și a curților de justiție, deoarece prin abrogarea normei de procedură anterioare, respectiv soluționarea cererii de revizuire în ce privește admisibilitatea în principiu în mod public, se încalcă flagrant dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, precum și principiile nediscriminării aplicabile procedurilor penale și civile cu referire la drepturile omului.

Faptul că instanța poate examina o cerere de revizuire, sub aspectul admisibilității în principiu, în camera de consiliu, numai pe baza referatului întocmit de procuror, creează o discriminare flagrantă între apărare și acuzare, împiedicându-l pe revizuent să își facă apărările în fața instanței de judecată în combaterea celor susținute în referatul întocmit de procuror, în procedură necontencioasă.

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, prevederile art. XVIII pct. 53 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, prin care s-au modificat prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală. Ca atare, având în vedere prevederile legale criticate raportate la normele de tehnică legislativă consacrate de art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 — *Admiterea în principiu a cererii de revizuire din Codul de procedură penală, așa cum au fost modificate prin art. XVIII pct. 53 din Legea nr. 202/2010, care au următorul conținut:*

„Admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului. Instanța examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitor la *dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20

referitor la *tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (1) și (2) referitor la liberul acces la justiție, precum și dispozițiile art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitor la accesul la un tribunal independent și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la egalitatea oamenilor în fața tribunalelor și a curților de justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că revizuirea este o cale extraordinară de atac împotriva hotărârilor penale definitive și poate fi exercitată numai în condițiile reglementate în art. 393 și următoarele din Codul de procedură penală.

Anterior modificării dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală prin art. XVIII pct. 53 din Legea nr. 202/2010, instanța de judecată examina cererea de revizuire ascultând concluziile procurorului și ale părțile. În prezent, cererea se examinează în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului.

Așa fiind, Curtea constată că, în cadrul acestor din urmă reglementări, partea interesată se adresează procurorului cu o cerere prin care solicită revizuirea unei hotărâri penale definitive, iar acesta va fi obligat să efectueze o seamă de acte de cercetare, care vor fi înaintate împreună cu concluziile sale instanței competente. Prin art. 403 din același cod a fost instituită procedura prealabilă a admiterii în principiu, stabilindu-se în alin. 1 că instanța, pe baza materialului primit de la procuror, examinează, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului, dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.

Or, prin natura și conținutul ei specific, o astfel de procedură prealabilă, de examinare a revizuirii sub aspectul admisibilității în principiu, nu vizează însăși soluționarea căii extraordinare de atac, ci doar verificarea întrunirii condițiilor de exercitare a acesteia referitoare la încadrarea cererii în termenul legal, la întemeierea ei pe cazurile prevăzute de lege și depunerea ori invocarea mijloacelor de probă în dovedirea cazului de revizuire. Altfel spus, instanța se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției, ca și în cazul judecării recuzării sau al strămutării pricinilor. Or, așa cum a stabilit în repetate rânduri instanța de contencios european a drepturilor omului, cea mai mare parte a drepturilor procedurale, prin natura lor, nu constituie, în sensul Convenției, „drepturi civile” și, deci, nu intră în câmpul de aplicare al art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale. În acest sens, sunt citate ca exemple: refuzul autorizării introducerii apelului pronunțat de o curte supremă — Decizia din 9 mai 1989, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Helmerts împotriva Suediei*, (cererea nr. 11.826/85); examinarea cererii de revizuire a unui proces civil — Decizia din 8 octombrie 1976, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *X, Y și Z împotriva Elveției* (cererea nr. 6.916/75).

Așadar, cât timp procedura admiterii în principiu nu privește însăși judecarea pe fond a cererii de revizuire — o atare procedură fiind reglementată cu caracter exclusiv în art. 405 din același cod —, Curtea constată că dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se ocupă de fondul cauzelor, de drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai de aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților.

În astfel de condiții de reglementare, față de limitele și efectele restrânse ale derulării procedurii în cadrul examinării admiterii în principiu a revizuirii, nu s-ar putea considera că desfășurarea acestei etape prealabile ar fi susceptibilă de înfrângerea dreptului la apărare, întrucât acesta presupune posibilitatea neîngrădită a oricărei persoane interesate de a se apăra ori de a-și angaja un apărător atunci când o autoritate se pronunță asupra unei probleme ce ține de fondul unui litigiu, și nu asupra unor probleme procedurale luate în vederea unei mai bune administrări a actului de îndeplinire a justiției și în scop preventiv în vederea înlăturării unor obstacole ce pot fi de natură să ducă la o tergiversare nejustificată a soluționării.

De altfel, mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare și a celor extraordinare de atac, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili prin lege procedura de judecată și modalitatea de exercitare a căilor de atac. Aceste prevederi constituționale dau expresie principiului consacrat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, de exemplu, prin Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *Hadjianastassiou împotriva Greciei*, paragraful 33, a stabilit că „statele contractante se bucură de o mare libertate în alegerea mijloacelor proprii care să permită sistemului judiciar să respecte imperatiile articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Drăgan în Dosarul nr. 21.166/299/2011 (3.468/2011) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR
Nr. 2.266 din 6 iunie 2012

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTAREA
ȘI MONITORIZAREA ACHIZIȚIILOR PUBLICE
Nr. 335 din 6 iunie 2012

ORDIN

privind aprobarea modelelor de documentații standardizate aferente procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție de lucrări publice pentru proiectele de „proiectare și execuție de stație de tratare a apei/stație de epurare de ape reziduale”, „execuție de rețele de canalizare și rețele de alimentare cu apă”, „proiectare și execuție de stație de sortare, compostare și tratare mecano-biologică a deșeurilor”, „execuție de depozit conform de deșuri”

Având în vedere prevederile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare:

— necesitatea standardizării documentației aferente procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, angajament asumat în cadrul discuțiilor cu Comisia Europeană;

— necesitatea fluidizării și perfecționării sistemului achizițiilor publice pentru îmbunătățirea gradului de absorbție a fondurilor comunitare alocate României;

— prevenirea apariției erorilor în procesul de atribuire a contractelor de achiziții publice,

în temeiul prevederilor:

— art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, cu modificările ulterioare;

— art. 16 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 544/2012 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor,

ministrul mediului și pădurilor și președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelele de documentații standardizate aferente procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție de lucrări publice pentru proiectele de „proiectare și execuție de stație de tratare a apei/stație de epurare de ape reziduale”, „execuție de rețele de canalizare și rețele de alimentare cu apă”, „proiectare și execuție de stație de sortare, compostare și tratare mecano-biologică a deșeurilor”, „execuție de depozit conform de deșuri”, finanțate din fonduri publice, prevăzute în anexele nr. 1—4.

Art. 2. — Autoritățile contractante care implementează proiecte din domeniul infrastructurii de mediu prevăzute în acest ordin au obligația utilizării acestor documentații începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, prin transmiterea lor în Sistemul electronic de achiziții publice în vederea inițierii procedurii de atribuire.

Art. 3. — Anexele 1—4*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb

Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea
și Monitorizarea Achizițiilor Publice,
Lucian Dan Vlădescu

*) Anexele nr. 1—4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii
începând cu perioada de aplicare 24 mai—23 iunie 2012**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 mai—23 iunie 2012, ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii sunt următoarele:

— 1,00% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;

— 0,78% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro;

— 0,33% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 12 iunie 2012.
Nr. 19.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

